

STANOVISKA

EVROPSKÝ INSPEKTOR OCHRANY ÚDAJŮ

Stanovisko evropského inspektora ochrany údajů k návrhu nařízení Evropského parlamentu a Rady, kterým se stanoví finanční pravidla pro roční rozpočet Evropské unie

(2011/C 215/05)

EVROPSKÝ INSPEKTOR OCHRANY ÚDAJŮ,

a druhý revize finančního nařízení zaměřené na dosažení souladu s ustanoveními Lisabonské smlouvy⁽⁴⁾.

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 16 této smlouvy,

s ohledem na Listinu základních práv Evropské Unie, a zejména na články 7 a 8 této listiny,

s ohledem na směrnici Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES ze dne 24. října 1995 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů⁽¹⁾,

s ohledem na žádost o stanovisko v souladu s čl. 28 odst. 2 nařízení (ES) č. 45/2001 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány a institucemi Společenství a o volném pohybu těchto údajů⁽²⁾ zaslano dne 5. ledna 2011 Komisi;

PŘIJAL TOTO STANOVISKO:

I. ÚVOD

1. Dne 22. prosince 2010 přijala Komise návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady, kterým se stanoví finanční pravidla pro roční rozpočet Evropské unie (dále jen „návrh“). Tento návrh slučuje a zároveň nahrazuje dva předchozí návrhy Komise týkající se revize finančního nařízení (nařízení Rady (ES, Euratom) č. 1605/2002⁽³⁾). Jeden z těchto návrhů se týkal tříleté revize finančního nařízení

2. Dne 5. ledna 2011 byl návrh zaslán evropskému inspektoru ochrany údajů v souladu s čl. 28 odst. 2 nařízení (ES) č. 45/2001. Evropský inspektor ochrany údajů byl před přijetím návrhu neformálně konzultován. Evropský inspektor ochrany údajů doporučuje zákonodárci uvést na začátku navrhovaného nařízení odkaz na konzultaci evropského inspektora ochrany údajů.

3. Daný návrh má určitý dopad na ochranu údajů na úrovni EU a na vnitrostátní úrovni, což bude zmíněno v tomto stanovisku.

4. Návrh odkazuje na příslušné nástroje na ochranu údajů. Jak však bude vysvětleno v tomto stanovisku, za účelem zajištění souladu s právním rámcem ochrany údajů je třeba tuto oblast podrobněji rozpracovat a upřesnit.

II. ANALÝZA NÁVRHU

II.1 *Obecné odkazy na příslušná pravidla EU týkající se ochrany údajů*

5. Navrhované nařízení se týká několika oblastí, které zahrnují zpracování osobních údajů orgány, agenturami a subjekty EU, jakož i subjekty na úrovni členských států. Tyto činnosti v oblasti zpracování údajů budou podrobněji analyzovány níže. Orgány, agentury a subjekty EU se při zpracování osobních údajů povinně řídí pravidly ochrany údajů, která stanoví nařízení (ES) č. 45/2001.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 281, 23.11.1995, s. 31.⁽²⁾ Úř. věst. L 8, 12.1.2001, s. 1.⁽³⁾ Úř. věst. L 248, 16.9.2002, s. 1.⁽⁴⁾ Viz KOM(2010) 260 v konečném znění v prvním uvedeném případě a KOM(2010) 71 v konečném znění v druhém uvedeném případě.

Subjekty působící na vnitrostátní úrovni se musí řídit vnitrostátními ustanoveními příslušného členského státu, která provádějí směrnicí 95/46/ES.

6. Evropský inspektor ochrany údajů je potěšen tím, že v navrhovaném nařízení jsou uvedeny odkazy na jeden z těchto dvou nástrojů nebo na oba nástroje⁽⁵⁾. Návrh však na tyto nástroje neodkazuje systematicky a konzistentně. Evropský inspektor ochrany údajů proto vyzývá zákonodárce, aby se v daném nařízení na tuto oblast více zaměřil.

7. Evropský inspektor ochrany údajů doporučuje zákonodárci zahrnout do preambule nařízení tento odkaz na směrnici 95/46/ES a nařízení (ES) č. 45/2001:

„Tímto nařízením nejsou dotčeny požadavky směrnice Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES ze dne 24. října 1995 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů ani požadavky nařízení (ES) Evropského parlamentu a Rady č. 45/2001 ze dne 18. prosince 2000 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány a institucemi Společenství a o volném pohybu těchto údajů.“

8. Evropský inspektor ochrany údajů kromě toho doporučuje uvést odkaz na směrnici 95/46/ES a nařízení (ES) č. 45/2001 v čl. 57 odst. 2 písm. f), tak jak to bylo provedeno v čl. 31 odst. 3 návrhu.

II.2 Předcházení podvodům a nesrovnalostem, jejich odhalování a náprava

9. Článek 28 návrhu pojednává o vnitřní kontrole plnění rozpočtu. Odst. 2 písm. d) tohoto článku stanoví, že pro účely plnění rozpočtu je smyslem vnitřní kontroly poskytovat přiměřené záruky, že bylo dosaženo předcházení podvodům a nesrovnalostem, jejich odhalování a nápravy.

10. Co se týče nepřímého plnění rozpočtu Komisí prostřednictvím sdíleného řízení s členskými státy nebo s jinými subjekty a osobami než členské státy, v čl. 56 odst. 2 je uvedeno, že při provádění úkolů souvisejících s plněním rozpočtu členské státy předcházejí nesrovnalostem a podvodům, odhalují je a napravují, a v čl. 57 odst. 3 je vymezeno stejné pravidlo pro subjekty a jiné osoby. Je

⁽⁵⁾ Viz čl. 31 odst. 3 a čl. 56 odst. 4 návrhu. Kromě toho je v bodu odůvodnění 36 uveden obecný odkaz na „požadavky na ochranu údajů“, v čl. 57 odst. 2 písm. f) odkaz na „ochranu osobních údajů“ a v čl. 102 odst. 1 odkaz na „předpisy Unie o ochraně osobních údajů“.

samozřejmě, že taková opatření by měla být plně v souladu s vnitrostátními ustanoveními, která provádějí směrnicí 95/46/ES.

11. V tomto ohledu se v čl. 56 odst. 4 písm. f) (což by podle logického pořadí písmen měl být odst. 4 písm. e)) stanoví, že subjekty akreditované členskými státy, které mají výlučnou odpovědnost za řádnou správu a kontrolu finančních prostředků, „zajišťují takovou ochranu osobních údajů, která splňuje zásady stanovené směrnicí 95/46/ES“. Evropský inspektor ochrany údajů doporučuje zdůraznit tento odkaz a změnit jeho znění na „zajišťují, že jakékoli zpracování osobních údajů je v souladu s vnitrostátními ustanoveními, která provádějí směrnicí 95/46/ES“.

12. Pokud jde o jiné subjekty a osoby než členské státy, čl. 57 odst. 2 písm. f) stanoví, že tyto subjekty a osoby „zajišťují přiměřenou ochranu osobních údajů“. Evropský inspektor ochrany údajů tuto formulaci silně kritizuje, neboť umožňuje méně důsledné uplatňování pravidel ochrany údajů. Evropský inspektor ochrany údajů tudíž doporučuje nahradit také toto znění formulací „zajišťují, že jakékoli zpracování osobních údajů je v souladu s vnitrostátními ustanoveními, která provádějí směrnicí 95/46/ES“.

II.3 Informátoři („whistleblowers“)

13. Ustanovení čl. 63 odst. 8 návrhu se zabývá otázkou ohlašování protiprávního jednání („whistle blowing“). Ukládá zaměstnancům povinnost uvědomit schvalující osobu (nebo specializovanou komisi pro řešení finančních nesrovnalostí zřízenou podle čl. 70 odst. 6 návrhu), pokud se domnívají, že rozhodnutí, které mají na žádost nadřízeného učinit nebo schválit, vykazuje nesrovnalost nebo porušuje zásadu řádného finančního řízení nebo profesní pravidla, které musí dodržovat. V případě jakékoli protiprávní činnosti, podvodu nebo korupce, které by mohly poškodit zájmy Unie, zaměstnanci uvědomí orgány a subjekty určené platnými právními předpisy.

14. Evropský inspektor ochrany údajů by rád poukázal na skutečnost, že informátoři se nacházejí v citlivém postavení. Osoby, které obdrží příslušné informace, by měly zajistit, že totožnost informátora zůstane utajena, zejména ve vztahu k osobě, jejíž údajné protiprávní jednání bylo nahlášeno⁽⁶⁾. Jestliže bude zajištěna důvěrnost údajů o totožnosti

⁽⁶⁾ Význam utajení totožnosti informátora již evropský inspektor ochrany údajů zdůraznil v dopise evropskému veřejnému ochránci práv ze dne 30. července 2010 ve věci 2010-0458, který je dostupný na internetových stránkách evropského inspektora ochrany údajů (<http://www.edps.europa.eu>). Rovněž pracovní skupina zřízená podle článku 29 poukázala na tuto skutečnost ve svém stanovisku 1/2006 k problematice užívání právních předpisů EU o ochraně údajů na vnitřní postupy oznamování podezření z protiprávního jednání (whistleblowing) v oblasti účetnictví, vnitřních účetních kontrol, záležitostí auditu, boje proti úplatkářství a trestné činnosti v bankovním a finančním sektoru ze dne 1. února 2006, které je dostupné na internetových stránkách pracovní skupiny zřízené podle článku 29 (http://ec.europa.eu/justice/policies/privacy/workinggroup/index_en.htm).

- informátora, nebude tím pouze poskytnuta ochrana dané osobě, ale bude tak rovněž dosaženo účinnosti samotného systému ohlašování protiprávního jednání. Pokud nebude důvěrnost procesu dostatečně zaručena, zaměstnanci budou méně ochotni ohlašovat nesrovnalosti nebo protiprávní jednání.
15. Důvěrnost údajů o totožnosti informátora však není chráněna absolutně. Po počátečním vnitřním šetření mohou následovat další procesní nebo soudní kroky, v jejichž rámci může být nutné sdělit totožnost informátora například soudním orgánům. Měla by tedy být respektována vnitrostátní pravidla upravující soudní postupy⁽⁷⁾.
16. Osoba obviněná z protiprávního jednání může být rovněž v určitých situacích oprávněna dozvědět se jméno informátora. To je možné, pokud daná osoba potřebuje totožnost informátora znát, aby s ním zahájila právní řízení, pokud bylo zjištěno, že tento informátor sdělil o dané osobě ve zlém úmyslu nepravdivé informace⁽⁸⁾.
17. Evropský inspektor ochrany údajů doporučuje upravit stávající návrh tak, aby byla zajištěna důvěrnost údajů o totožnosti informátora v průběhu šetření, pokud to není v rozporu s vnitrostátními pravidly upravujícími soudní postupy a pokud osoba obviněná z protiprávního jednání není oprávněna dozvědět se tyto údaje, protože potřebuje znát totožnost informátora, aby s ním zahájila právní řízení v případě, že bylo zjištěno, že tento informátor sdělil o dané osobě ve zlém úmyslu nepravdivé informace.
- II.4 Zveřejňování informací o příjemcích finančních prostředků z rozpočtu
18. Podle čl. 31 odst. 2 (Zveřejňování informací o příjemcích finančních prostředků Unie a dalších informací) Komise vhodným způsobem zpřístupní informace o příjemcích finančních prostředků z rozpočtu, které má k dispozici v případě plnění rozpočtu Komisí přímo nebo prostřednictvím delegací.
19. Čl. 31 odst. 3 stanoví, že „při zpřístupnění těchto informací musí být řádně dodrženy požadavky na zachování důvěrnosti, zejména na ochranu osobních údajů, jak jsou stanoveny ve směrnici Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES
- a v nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001, a dále požadavky na bezpečnost s přihlédnutím ke zvláštnostem každého způsobu řízení [...] a v souladu s případnými příslušnými odvětvovými předpisy“.
20. Otázkou zveřejňování totožnosti příjemců finančních prostředků EU se zabýval Soudní dvůr ve svém rozsudku z listopadu roku 2010 ve věci *Schecke a Eifert*⁽⁹⁾. Aniž bychom zacházeli do podrobností daného případu, je třeba zdůraznit, že Soudní dvůr důkladně posoudil, zda právní předpisy EU stanovující povinnost zveřejnit dané informace splňují ustanovení článků 7 a 8 Listiny základních práv Evropské unie (dále jen „Listina EU“).
21. Soudní dvůr analyzoval, za jakým účelem byly dané informace sděleny, a následně také to, zda dané opatření splňuje zásadu proporcionality. Soudní dvůr došel k závěru, že orgány jsou povinny před zveřejněním informací týkajících se fyzických osob poměřit zájem Evropské unie na zveřejnění informací a zásah do práv priznaných Listinou EU.⁽¹⁰⁾ Soudní dvůr zdůraznil, že výjimky z ochrany osobních údajů a její omezení musí být provedeny v mezích toho, co je naprosto nezbytné⁽¹¹⁾.
22. Soudní dvůr konstatoval, že příslušné orgány by měly zvážit různé způsoby zveřejňování informací o dotčených příjemcích a nalézt ten, který by odpovídal cíli takového zveřejňování a přitom by představoval menší zásah do práva příjemců na respektování jejich soukromého života obecně a konkrétně na ochranu jejich osobních údajů.⁽¹²⁾ V souvislosti s touto konkrétní věcí se Soudní dvůr zmínil o omezení zveřejnění jmenovitých údajů o uvedených příjemcích podle doby, po kterou dostávali podpory, frekvence podpor nebo jejich typu a výše⁽¹³⁾.
23. Evropský inspektor ochrany údajů opět zdůrazňuje, že účelem ochrany soukromí a údajů není zabránit přístupu veřejnosti k informacím ve všech případech, které zahrnují osobní údaje, a nepřiměřeně tak snížit transparentnost správy EU. Evropský inspektor ochrany údajů podporuje názor, že zásada transparentnosti „umožňuje občanům blíže se účastnit rozhodovacího procesu a zaručuje, že správní orgány budou mít ve vztahu k občanům v demokratickém systému větší legitimitu, účinnost a odpovědnost“; zveřejnění jmenovitých údajů o příjemcích finančních prostředků provedené vhodným způsobem na internetu „přispívá k řádnému využívání veřejných prostředků ze strany správních orgánů“ a posiluje „veřejnou kontrolu užívání dotčených částek“⁽¹⁴⁾.

⁽⁷⁾ Viz též stanoviska evropského inspektora ochrany údajů k oznámení o předběžné kontrole ze dne 23. června 2006, týkající se vnitřního vyšetřování Evropského úřadu pro boj proti podvodům (OLAF) (věc 2005-0418), a ze dne 4. října 2007, týkající se vnějšího vyšetřování Evropského úřadu pro boj proti podvodům (OLAF) (věci 2007-47, 2007-48, 2007-49, 2007-50, 2007-72), která jsou dostupná na internetových stránkách evropského inspektora ochrany údajů (<http://www.edps.europa.eu>).

⁽⁸⁾ V tomto ohledu viz též výše uvedené stanovisko 1/2006 pracovní skupiny zřízené podle článku 29.

⁽⁹⁾ Soudní dvůr 9. listopadu 2010, *Schecke a Eifert*, spojené věci C-92/09 a C-93/09.

⁽¹⁰⁾ Soudní dvůr, *Schecke*, bod 85.

⁽¹¹⁾ Soudní dvůr, *Schecke*, bod 86.

⁽¹²⁾ Soudní dvůr, *Schecke*, bod 81.

⁽¹³⁾ Viz poznámka pod čarou 12.

⁽¹⁴⁾ Soudní dvůr, *Schecke*, body 68, 69, 75 a 76.

24. Vzhledem k výše zmíněným skutečnostem evropský inspektor ochrany údajů poukazuje na to, že závěry Soudního dvora uvedené v předchozích bodech se přímo týkají návrhu, kterým se toto stanovisko zabývá. Ačkoliv daný návrh odkazuje na směrnici 95/46/ES a nařízení (ES) č. 45/2001, není zajištěno, že příslušné zveřejňování informací odpovídá požadavkům zmíněným Soudním dvorem v souvislosti s věcí *Schecke*. V tomto ohledu je třeba zdůraznit, že Soudní dvůr nejen zrušil nařízení Komise, které stanovilo podrobná pravidla zveřejňování informací o příjemcích finančních prostředků ze zemědělských fondů⁽¹⁵⁾, ale také ustanovení nařízení, které představuje právní základ tohoto nařízení Komise a které zahrnovalo všeobecný požadavek zveřejňovat informace týkající se příjemců v případě, že se jedná o fyzické osoby⁽¹⁶⁾.
25. Evropský inspektor ochrany údajů má značné pochybnosti o tom, že tento návrh splňuje kritéria popsaná Soudním dvorem v souvislosti s věcí *Schecke*. Článek 31 ani okolní články nespecifikují jasně a konkrétně, za jakým účelem mají být příslušné osobní údaje zveřejňovány. Kromě toho není jasné, kdy a v jaké formě budou tyto informace sdělovány. Nelze proto posoudit, zda byly řádně poměřeny různé zúčastněné zájmy, a ověřit, jak výslovně zdůraznil Soudní dvůr ve věci *Schecke*, zda by zveřejnění daných údajů splňovalo zásadu proporcionality. Navíc není zjevné, jak by bylo zajištěno dodržení práv subjektů údajů.
26. I v případě, že se počítá s prováděcími právními předpisy – což není jasně uvedeno – základní výše uvedená upřesnění by měla být zahrnuta v právním základu, kterým má finanční nařízení pro účely zveřejňování daných údajů být.
27. Evropský inspektor ochrany údajů tedy zákonodárci doporučuje vysvětlit, za jakým účelem mají být údaje zveřejňovány a proč je to potřeba, specifikovat, jak a v jaké míře budou osobní údaje sdělovány, zajistit, že údaje budou zveřejňovány pouze v případech, které splňují zásadu proporcionality, a rovněž zaručit, že subjekty údajů budou moci uplatnit svá práva podle právních předpisů EU na ochranu údajů.
- II.5 Zveřejňování rozhodnutí nebo shrnutí rozhodnutí o správních nebo finančních sankcích
28. Článek 103 návrhu pojednává o tom, že zadavatel může uložit správní nebo finanční sankce a) zhotovitelům, dodavatelům a poskytovatelům, zájemcům nebo uchazečům, kteří neposkytli informace požadované zadavatelem jako podmínka pro účast na zadávacím řízení, nebo poskytl tyto informace vědomě nesprávné (viz čl. 101 písm. b)),
- nebo b) zhotovitelům, dodavatelům nebo poskytovatelům, u nichž bylo prokazatelně zjištěno závažné porušení povinností vyplývajících z veřejných zakázek financovaných z rozpočtu.
29. Čl. 103 odst. 1 stanoví, že daná osoba musí dostat možnost vyjádřit se. Podle čl. 103 odst. 2 mohou dané sankce spočívat ve vyloučení dotčené osoby z veřejných zakázek a grantů financovaných z rozpočtu na dobu nejvýše deseti let nebo v zaplacení finanční sankce nepřevyšující hodnotu dotčené veřejné zakázky.
30. Novým prvkem návrhu oproti stávající situaci je skutečnost, že dotčený orgán může podle čl. 103 odst. 3 zveřejnit rozhodnutí nebo shrnutí rozhodnutí, které uvádí název hospodářského subjektu, stručný popis skutečností, dobu trvání vyloučení a výši finanční sankce.
31. Pokud jde o zveřejňování informací o fyzických osobách, toto ustanovení vyvolává otázky z hlediska ochrany údajů. Za prvé, vzhledem k použití výrazu „může“ je zjevné, že zveřejnění daných informací není povinné. Zůstává zde však řada aspektů, které nejsou v návrhu dostatečně jasně specifikovány. Za jakým účelem například dochází ke sdělování daných informací? Na základě jakých kritérií příslušný orgán rozhoduje o tom, zda informace zveřejní? Jak dlouho budou informace veřejně přístupné a prostřednictvím jakého média? Kdo ověří, zda jsou dané informace stále přesné, a bude je aktualizovat? Kdo bude informovat dotčenou osobu o zveřejnění informací? Všechny tyto otázky souvisí s požadavky na kvalitu podle článku 6 směrnice 95/46/ES a článku 4 nařízení (ES) č. 45/2001.
32. Je třeba zdůraznit, že zveřejnění daných informací má navíc negativní dopad na dotčenou osobu. Zveřejnění informací by mělo být povoleno pouze v případech, kdy je to nezbytně nutné pro daný účel. Poznámky uvedené výše v části II.4 v souvislosti s rozhodnutím Soudního dvora ve věci *Schecke* souvisí i s tímto případem.
33. Stávající navrhované znění čl. 103 odst. 3 nesplňuje všechny požadavky právních předpisů na ochranu údajů. Evropský inspektor ochrany údajů tedy zákonodárci doporučuje vysvětlit, za jakým účelem mají být údaje zveřejňovány a proč je to potřeba, specifikovat, jak a v jaké míře budou osobní údaje sdělovány, zajistit, že údaje budou zveřejňovány pouze v případech, které splňují zásadu proporcionality, a rovněž zaručit, že subjekty údajů budou moci uplatnit svá práva podle právních předpisů EU na ochranu údajů.

⁽¹⁵⁾ Nařízení Komise (ES) č. 259/2008, Úř. věst. L 76, 19.3.2008, s. 28.

⁽¹⁶⁾ Článek 44a nařízení (ES) č. 1290/2005, Úř. věst. L 209, 11.8.2005, s. 1, v platném znění.

II.6 Ústřední databáze vyloučených zájemců a uchazečů

34. Návrh rovněž stanoví zřízení ústřední databáze vyloučených zájemců a uchazečů, která obsahuje podrobné údaje o zájemcích a uchazečích vyloučených z účasti na zadávacích řízeních (viz článek 102). Tato databáze již byla vytvořena na základě stávajícího finančního nařízení a další podrobnosti týkající se jejího provozu specifikuje nařízení Komise (ES) č. 1302/2008. Evropský inspektor ochrany údajů analyzoval postupy zpracování osobních údajů v rámci ústřední databáze vyloučených zájemců a uchazečů ve stanovisku k předběžné kontrole ze dne 26. května 2010 ⁽¹⁷⁾.
35. Údaje zahrnuté v ústřední databázi jsou určeny celé řadě příjemců. V závislosti na tom, kdo do databáze nahlíží, se uplatní články 7, 8 nebo 9 nařízení (ES) č. 45/2001.
36. Ve výše uvedeném stanovisku k předběžné kontrole evropský inspektor ochrany údajů konstatoval, že stávající postup provádění článku 7 (nahlížení jiných orgánů a agentur EU do databáze) a článku 8 (nahlížení úřadů a některých jiných subjektů členských států do ústřední databáze vyloučených zájemců a uchazečů) je v souladu s nařízením (ES) č. 45/2001.
37. Ke stejnému závěru však nebylo možné dojít v souvislosti s předáváním údajů úřadům třetích zemí, na které se vztahuje článek 9 nařízení (ES) č. 45/2001 pojednávající o předávání údajů úřadům třetích zemí nebo mezinárodním organizacím. V čl. 102 odst. 2 je uvedeno, že rovněž třetí země mají přístup k ústřední databázi vyloučených zájemců a uchazečů.
38. Čl. 9 odst. 1 nařízení (ES) č. 45/2001 stanoví, že „osobní údaje lze předávat jiným příjemcům, než jsou orgány a instituce Společenství, na které se nevztahují vnitrostátní právní předpisy přijaté na základě směrnice 95/46/ES, pouze pokud je zajištěna přiměřená úroveň ochrany v zemi příjemce nebo v přijímající mezinárodní organizaci, a pokud se údaje předávají výlučně proto, aby umožnily provedení úkolů spadajících do pravomoci správce“. Odchylně od čl. 9 odst. 1 ustanovení čl. 9 odst. 6 umožňují předávání údajů zemím, které nezajišťují dostatečnou úroveň ochrany, pokud „předání je nezbytné nebo se stává právně závazným z důvodů důležitého veřejného zájmu (...)“.
39. Evropský inspektor ochrany údajů ve výše uvedeném stanovisku k předběžné kontrole zdůraznil, že je třeba prostřednictvím dalších kroků zajistit, aby při předávání údajů třetím zemím nebo organizacím příjemce údajů nabízel

dostatečnou úroveň ochrany. Evropský inspektor ochrany údajů by rád poukázal na to, že úroveň ochrany je třeba posuzovat v každém jednotlivém případě zvlášť, a to na základě důkladné analýzy okolností, které se týkají jednoho nebo více procesů předávání údajů. Finanční nařízení nemůže Komisi zbavit této povinnosti. Podobně i předávání údajů v rámci některé z výjimek vymezených v článku 9 by mělo být provedeno na základě posouzení daného konkrétního případu.

40. V tomto ohledu evropský inspektor ochrany údajů doporučuje zákonodárci vložit do článku 102 další odstavec pojednávající konkrétně o ochraně osobních údajů. Daný odstavec by mohl začínat první větou, která je již zahrnuta v prvním odstavci článku 102, tj. že „Komise zřídí a provozuje ústřední databázi v souladu s předpisy Unie o ochraně osobních údajů“. K tomu by mělo být doplněno ustanovení, že přístup do databáze je úřadům třetích zemí umožněn, pouze pokud jsou splněny podmínky stanovené v článku 9 nařízení (ES) č. 45/2001.

III. ZÁVĚR

41. Dotčený návrh má určitý dopad na ochranu údajů na úrovni EU a na vnitrostátní úrovni, jenž byl analyzován v tomto stanovisku. Návrh odkazuje na příslušné nástroje na ochranu údajů. Jak však bylo v tomto stanovisku vysvětleno, za účelem zajištění souladu s právním rámcem ochrany údajů je třeba tuto oblast podrobněji rozpracovat a upřesnit. Evropský inspektor ochrany údajů doporučuje tyto kroky:

- zahrnout do preambule nařízení odkaz na směrnici 95/46/ES a nařízení (ES) č. 45/2001,
- uvést odkaz na směrnici 95/46/ES a nařízení (ES) č. 45/2001 v čl. 57 odst. 2 písm. f), tak jak to bylo provedeno v čl. 31 odst. 3 návrhu,
- zdůraznit odkaz na směrnici 95/46/ES v čl. 56 odst. 4 písm. f) (což by podle logického pořadí písmen měl být odst. 4 písm. e)) a změnit jeho znění na „zajišťují, že jakékoli zpracování osobních údajů je v souladu s vnitrostátními ustanoveními, která provádějí směrnici 95/46/ES“,
- v čl. 57 odst. 2 písm. f) nahradit text „zajišťují přiměřenou ochranu osobních údajů“ formulací „zajišťují, že jakékoli zpracování osobních údajů je v souladu s vnitrostátními ustanoveními, která provádějí směrnici 95/46/ES“,

⁽¹⁷⁾ Viz stanovisko evropského inspektora ochrany údajů ze dne 26. května 2010 k předběžné kontrole, které se týká postupů zpracování osobních údajů v souvislosti se „záznamem subjektu údajů do ústřední databáze vyloučených zájemců a uchazečů“ (věc 2009-0681) a které je dostupné na internetových stránkách evropského inspektora ochrany údajů (<http://www.edps.europa.eu>).

- zajistit prostřednictvím čl. 63 odst. 8 důvěrnost údajů o totožnosti informátora v průběhu šetření, pokud to není v rozporu s vnitrostátními pravidly upravujícími soudní postupy a pokud osoba obviněná z protiprávního jednání není oprávněna dozvědět se tyto údaje, protože potřebuje totožnost informátora znát, aby s ním zahájila právní řízení v případě, že bylo zjištěno, že tento informátor sdělil o dané osobě ve zlém úmyslu nepravdivé informace,
- vysvětlit v článku 31, za jakým účelem mají být zveřejňovány informace o příjemcích finančních prostředků z rozpočtu a proč je to potřeba, specifikovat, jak a v jaké míře budou osobní údaje sdělovány, zajistit, že údaje budou zveřejňovány pouze v případech, které splňují zásadu proporcionality, a rovněž zaručit, že subjekty údajů budou moci uplatnit svá práva podle právních předpisů EU na ochranu údajů to,
- vylepšit znění čl. 103 odst. 3, který se týká zveřejňování rozhodnutí nebo shrnutí rozhodnutí o správních nebo finančních sankcích, tj. vysvětlit, za jakým účelem mají

být údaje zveřejňovány a proč je to potřeba, specifikovat, jak a v jaké míře budou osobní údaje sdělovány, zajistit, že údaje budou zveřejňovány pouze v případech, které splňují zásadu proporcionality, a rovněž zaručit, že subjekty údajů budou moci uplatnit svá práva podle právních předpisů EU na ochranu údajů,

- vložit do článku 102 další odstavec pojednávající o ochraně osobních údajů, který stanoví, že přístup do databáze je umožněn úřadům třetích zemí, pouze pokud jsou splněny podmínky stanovené v článku 9 nařízení (ES) č. 45/2001 a na základě posouzení daného konkrétního případu.

V Bruselu dne 15. dubna 2011.

Giovanni BUTTARELLI

Zástupce evropského inspektora ochrany údajů
